

جلوس این پادشاه در ۱۲۲۰ میلادی بوده است اما بعضی میگویند که این تصویر آنقدر قدیم نیست بلکه از زمانیکه نیپلز و سیلی هر دوی آنها حکومت واحد را تشکیل داده و بنام سیلی اشتخار یافت چهارلس دوم پادشاه آن زمان میباشد و علاوه‌تا در باره آن چهارلس مشهور است که چند بار برای معالجه خود اطباء عرب را از مصر و مرکز خواهش کرده بدربار خود پذیرفته است اگر این تصریحات تاریخ برسواب باشد آن تصویر از قرن چهارده میلادی است زیرا که چهارلس دوم در نیپلز بسال ۱۸۳۹ انتقال کرده به حال درین هیج شک و شبیه نیست که آن تصویر یک یادگار قیمتدار تاریخیست از تصویر فوق شکل وضع - صورت - طرز - لباس و طریق اجرا آت و عملیات اهل عرب روشن میگردد مؤخرین عصر حاضر بسیار قدر شناسی ازان تصویر کرده و بقدر و قیمت آن اعتراف داشته‌اند

.....

مکتوب از رو ما بغداد
ترجم جذاب فاری عبدالله خان

در اوائل قرن دهم

از استاد بار تولد عضو اکادمی پترس برلک

مقاله کوچکی در مجله مستشر قین ایطالیا زبان فرانسه از استاد جامعه پترس برلک ق. انتشار اتفاق درسته ۱۹۱۲ تحت عنوان (روابط و مناسبات روما با خلافت عباسی در قرن دهم) انتشاریات . استاد موصوف درین مقاله از هدایائی که (ملکه فرنک) درسته ۲۹۳^۰ (۹۰۵-۹۰۶ م) بحضور خلیفه مکتفی قیاستاده ذکر کرده و بشان تاریخی این واقعه اشاره نموده . واژه واد آن مکتوب است ذقره ذیل : من هم و پیمانی را که بین تو و شاه فسنه نمی‌دانم حال آنکه من ازو قویتر و اسلحه حریق من بیشتر بوده تحت تسلط ۲۴ مملکت (۱) میباشد که زبان یکی از آنها بادیگرش مشاهته ندارد و تمام رومیه کبری خاص و خاشع من می‌باشد و

(۱) رجوع به کلام یاقوت جوی ۲ : ۶۸۹ از ۲۴ کتبیه ممهونه کتابی روما یاقوت این روایت را از این فقیه کرده و تحریفی در آن درجین اختصار برداشده .

ظاهر است دلائلی که استاد مذکور آورده برای اثبات آنست که (ملکه فرنگ) تیودورا خانم تیوفیلکت قنصل و سناتور (غضو مجلس شیوخ پ. ج) رومانیها بوده و در آن عهد برومما ریاست داشته و نیکو کار و متنین بوده غبارلوئی بدامان اوراه نداشته. چه معلوم است که تیوفیلکت وزن او در ایام پاپا پیر ژیوس سوم (۹۰۴ - ۹۱۱) حقیقه برومما ریاست میکردند، و نیز استاد مذکور میزساند در حینیکه میگوید: آنها بسیار مبالغه کردند در رتبه سیاستی که به تیودورا نسبت کردند در مکتوپی که بناس فرستاده اند.

صاحب مقاله خبر مکتوب را از مجموعه آداب عربیه (ملح ادیه) گرفته که کاتش اصلا بر بری و در دمشق اقامه داشته و بعلاوه الدن ها فی غزوی (۱) دمشقی مشهور بوده (در سنه ۸۱۵ هجری) این است آنچه مامیدانیم - ولذا صاحب مقاله ناچار فرض نمود که غزوی (واز نویسنده گان مقلد بوده) از مأخذ قدیمتری گرفته، و من نیز در مقاله خود از (علاقه بین فرنگ و مسلمانها) که در مجله (الشرق المسيحي) روسیه در سنه ۱۹۱۵ نشر کرده ذکر نموده بودم که خبر ابن مکتوب فقط در مجموعه آداب عربیه ورود یافته که عهدش مقارن است بقرن ۱۴ یا ۱۵ (۲) و ان از جهتی بوده که ماهر دو سراغ نداشیم ازانکه مکتوب مذکور نخستین بار در مأخذی قدم (از قرن دهم) ذکر یافته چنانچه هر که بعلوم عربی اشتغال ورزد آنرا می‌شناسد و عبارتست از کتاب فهرست ابن ندم (در باب حروف هجا) و قبیله از حروف هجای فرنگ (۳) یعنی از حروف لاتین بحث رانده میگوید: حروف آنها با حروف بونان مشابهی داشته‌اند که نه تنها از آن و نه احیاناً بر تیغهای فرنگی دیده ایم و ملکه فرنگ مکتوبی مخالفه مکتفی نوشته رحبری سفید و بدست خادمی (خواجه سرا) که در قلمرو او از شریب آمده بود (افرقه میمایی) فرستاد و در آن مکتوب از رغبت خود بازدواج با خلیفه اظهاری کرده و مهری ازو خواسته نام ابن خادم البا و از خدمه ابن اغلب بوده. (۴) در اول و هله ظاهر می‌شود که غزوی عبارتش را از فهرست نکرفته (راجح

(۱) تاریخ ادب عربیه ۲: ۵۵ واز روایی که استاد آورده تاریخ غزوی مطبوع در قاهره ج ۲: ۱۳۵.

(۲) ظاهر صاحب مقاله درینکه میگوید: (غزوی از نویسنده گان قرن ۱۳ با ۱۶ هست) سهو کرده.

(۳) جلد ۳ ص ۲۶۴.

(۴) کتاب فهرست ص ۲۰ طبع اروپا.

(۵) مراد زیاده الله سوم آخرین امرای اغلبیین میباشد (۹۰۳ - ۹۰۹).

ترهیں است) بلکه از مأخذی دیگر گرفته که قدیمتر و صحیح تر بوده اقلات عاقی باین خبر داشته زیرا تا اندازه که مامیدانیم و میتوانیم حکم کنیم آنست که: تیو دورا دران وقت خانم سناتور تیوفیلکت بود و بناءً علیه اشکالی وارد آمد اگر فرض نمائیم که تیو دورا خودش را بر خلیفه مکتفی عرضه داشته و امری آکید از خلیفه بود رسیده و خلیفه جوان قشنگ خوش منظری بوده (۱) (مکتفی در سن ۹۰۸ در سن ۳۲ یا ۳۱ با وفات گردید) از عباره غزروی استنباط میشود مکتوب ملکه فرنگی حاکم بوده از خلاف بین بر نظریه و رومیه کبرای قدیم و همین محفل است زیرا با وجود آن و رجال آن عهد و تمایل سیاسیه آنها موافقی میکند و باین سخن داشمند غریغ و غافتوس اشاره کرده در طی کلام از تقدیم یکه پاپا سرجیوس سوم - که زده کاده (سلام و دان) بران نوشته بود و آن تقدیم میج آن کار رومای قدیم و عزت گذشته آن بوده.

اما آنچه در مکتوب از عهد و پیمان (یا صله و پیوند، چنانچه در مکتاب است) بین خلیفه و بر نظریه می نویسد درست نمی نماید و نه با تاریخ سرمهی خورد بلی مکتفی و نادشاه روما لیون ششم ارسال رسائل و هدایا باهم نموده آند در سن ۹۰۴ (۲۹۱ م) (۲) مگر باز در بین شان مخابره عود گرد و آتش قتال برافر و خت تاحدی که امر غرامت ایران که همه ایاول (۹۰۵ م) (۵۲۳۹) شروع گردید انجام نیافت زیرا شکر روما اسرای مسامانه ارا با خود برداشته و بعثت برگشتند. و همین غدر (۳) ایشان با مسلمانها در برانگیختن نزاع و چدال کافی بوده و مکاتبه یا نوشتخوانی از صلح و غرامت جز در سن ۹۰۷ در بین طرفین وقوع نیافت و نه لذاران منه امر غرامت هم جریان نیافت چز در سن ۹۰۸ و آن در خلافت مقتدر (۹۲۲-۹۰۸) بوده.

مشکل است اگر بطور قطعی از مکتوب تیودور را بحث رانده گوییم شاید غرض ازان حصول منافع معلومه سیاسیه بوده یعنی طوری که استاد صاحب مقاله فرض میکند تیودور از امسا عدی از خلیفه بر علیه عرب افریقا و یخواسته که در آنوقت سه اوی داشته باشد بعلت مستعمره که از آنها بر

(۱) طبری ۱۱: ۴۰۴: مکتفی می‌آید که خوشکل خوش موى بوده مسرویشش موى بدیاری داشت و کتاب الصلة عرب ص ۱۲ ب ۰ ج).

(۲) رجوع بنایف استاد فاسیلیف (۲) طبری (۱۱: ۳۹۲) و مسعودی در مسروج بیک طبق آورده.

کنار نهر غار بیانو بر سرحد (۲) رومانیا بود و اهالی آنرا نهپ و قتل میکردند. و آن اندکی پیشتر بوده از مساعدت تیودور اخیلیفه را بر علیه بر نظر نهاد. بر علاوه از روایت فهرست ظاهر میشود که رجای روما فگر نداشتند در فرستادن شخص صاحب منصبی که دارای قدر و افکار سیاسی باشد. همینکه ملکه تیودور افرادت می جست در فرستادن یکی از خدمت گاران (شخصی) که از بلاد اغلبین بشرق آمده بودند تا بایدست او مکتوبی مخلیفة بغداد بفرستد. مگر نمیدانم که این خادم در کدام محاربه که لین رو مانها و عرب مستعمره مذکور و قوع یافته بود اسیر گشته یا خودش سرمهین اغلبین را ترک داده بعلت مصیبی که از زمامداران حکومت در آنجابا و رسیده و هم نمیدانم که آیا در آنوقت شخصی در بغداد وجود داشته که مکتوبی را که بلا تینی نوشته باشد خوب بخواهد و بداند یا خادم مذکور بنفس خود متولی این امر گشته.

او قاتی که از نویبر (تشرين دوم) از سنه ۹۰۵ م آغاز می شود و در آن کتوبر (تشرين اول) از سنه ۹۰۶ آتشها می پذیرد همه آن در سنه ۲۹۳ ه داخل است. و آنچه ازین سنه ما میدانیم آنست که هامش را مکتفی در بغداد بسر برده اند (۲) (ایار) مایو از سنه ۹۰۶ خیمه و سراپرده های خلافت را از بغداد در (باب الشاهجه) زدند و آن دروازه شمالی است واقع بجانب چپ در بغداد شرقی و ازین دروازه راهی بطریق عراق و سور یا سر می شود و سبب برگشتن خیمه و خرگاه خلیفه قلع و قع ثورت و شورش می شود که در آن هنگام ظهور کرده و از ینچه خلیفه قصد خروج بسور یاداشت. مگر روز دوم خبر از استیصال شورش رسید افسر سلطانی با سپاهی که تبعیت قیادت هاشمت از خلیجی سرخنه باغیان دولت ظفر یافت در روز دوشنبه ۵ (۳) ایار (مايو) خلیفه نیز فیض عنیت نمود و خیمه و سراپرده های سفر را برگندند بعد هبا حضور خلیجی فرمان دادند و اورا ببغداد فرستادند و چون بدار السلام بغداد رسید اورا

(۱) تخفیف و هدایای ملکه فرنگی بیست خواجه سیرای - مشکل بوده از توافق سر اهای مقالیه و در اصل کلمه خادم مستعمل بوده صاحب فهرست نیز این کامه را استعمال کرده و در اغلب اوقات معنی خواجه سیرا مُشتمل شده و در فرن ده یعنی اصلی خود نیز استعمال شده رجوع بهقاموس مفردات تاریخ طبری ص ۱۹۲ کامه خصی بدل خادم آمده مانند قول صاحب کتاب فخری ص ۲۳۴ بحرم سرای مقتدر بالله بازده هزار خدم خصی ازروم و سودان بود * پ ج ۲۳۲ (۲) رجت بقول طبری ۱۱: ۳۹۸ ۲ کندی طایع ص ۲۶۲

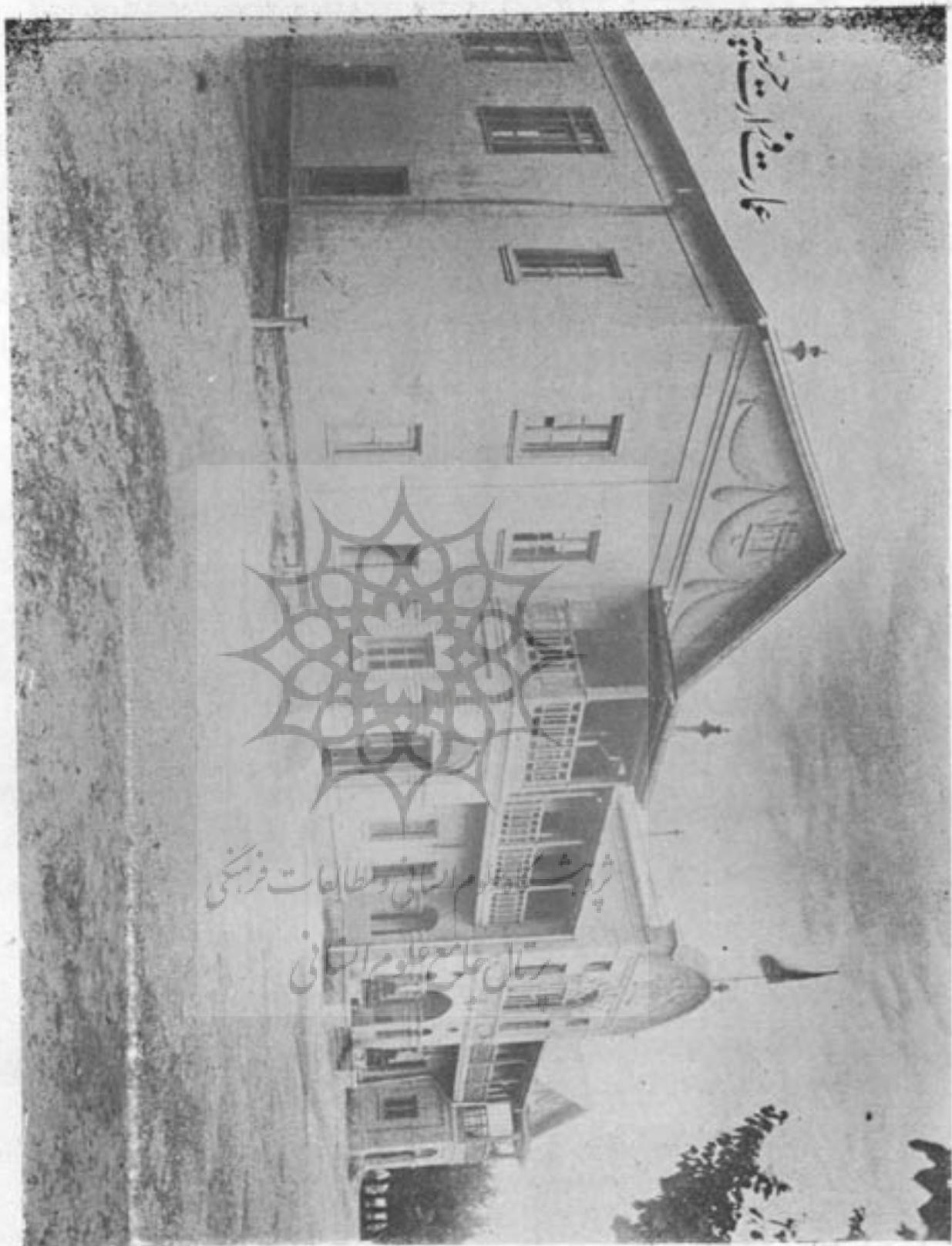

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

جذب
عمر فتحی

پژوهشگاه اسلامی و مطالعات فرهنگی

سازمان علوم اسلامی

از باب الشما سیه باندرون شهر در آوردن در نیمه ماه رمضان (روز پنجم شنبه ۱۰ تموز ۱۴۲۰) اماخر وح اسراء و مصرا از مصر روز دو شنبه ۲ حمزه (یونیو) بوده. واژین دروازه در آمده و پیش از تیودورا پیش از ورود سفرای شاهان روم بعد از ووده. احتمال میرود ذکر مکتوب (ملکه فرنگ) در کتاب الوزرا ورود یافته باشد که (تألیف ابو عبدالله محمد ابن عبادوس - ب. ج.) چهشیاری است (متوفی درسته ۹۴۳ - ۹۴۲ هجری قمری ۳۳۱)

چنانکه از کتاب الوزرا هلال صاف مستفاد می شود - در ترجمه عباس ابن حبیب (وزیر مکتفی و هنرمند) از سنه ۹۰۴ مکر نوشته که از کتاب چهشیاری هما رسیده و آنچه تازه نشر یافته مذہبی بذکر وزرای ما، و می شود (۸۲۳ - ۸۸۲) چنانچه صاحبین بدین عبارت ختم نموده: این است آخر آنچه ما ایراد کردیم والله اعلم، متوجه آن است که نوشته مذکور بر تمام مکتوب محتوى میباشد.

ترجمه میدهیم که عبارت فهرست «مکتوب بر حزیر سفید نوشته شده بود» شان بزرگی معرفت حذاقت مادی در انصرخ خواهد داشت.

ابن نديم صراحةً ذکر نکرده که مکتوب را بعینه دیده باندده ولی هر حال خواندنش در وسیع او نبوده چه که معرفت عرب بزبان لاتینی در عالم اسلامی رواجی نداشته جز اسپانیا و قسمت جنوب ایطالیا تا حدیکه عرب - چنانچه بعض اخبار افاده کرده ام - حروف لاتینی و حروف یونانی را بهم می آمیختند جز در اسپانیا چنانکه گفتم زیرا در بین عرب - اشخاصی بودند که حروف لاتین را بخوبی میخواندند از انجیله است یکی از جفرافین اند لس در قرن یازده بکری اسمای - جز ایرانی - یا خالده ب - رج - را - به لاتینی میخواند غزوی در حق او شهادت داده که کتابش بهترین تالیفات عربی است در جفرافیا.

تاریخ فرنگ را که غودمار () اسقف شهر جیرونا (حكم ۹۶۱ - ۹۷۶) در هنگام ولیعهدی او تقدیم نمود واضح نیست که عربی نوشته بودیا بلاتینی چه ازین کتاب دیچکس ذکر نکرده جز مسعودی که آنرا در قاهره در سنه ۳۳۶ (۹۴۷) بزبان عربی دیده بنابر آنچه ظاهر میشود اگرچه در اصل بلاتینی وضع بوده باشد. حال آنکه تنبیه نموده که کاتالونیه از عهد شارل کبیر در حکم فرنگ داخل بوده و بنا برین غودمار که ریاست بعثت را بخلیفه مذکور میکرد از تبعه ملک لویس (لیود فیک) چارم مشهور بلویس

(ما وراء البحر) بوده (۹۳۶ - ۹۵۴)

شک نیست که مکتوب مذکور را شان و قیمتی است برای معرفه تاریخ روما در العصر چه ازان میتوان نتیجه گرفت که تیودورا ملکه شهر خالده بوده خاری به پهلو نداشت و صاحب تسلط در آن شهر بوده و این نه فقط در نظر معاصرین او بلکه در نظر اقوام آینده هم بوده. اینقدر زیادت هم لازم است که مکتوبی را که ملکه فرنگ بیگداد فرستاده در اوائل عهد «روف بعدم» حکم العاره بوده - (این عباره از بارو نیوس است از ادل قرن شانزده در روما و ناکید میکند بار دیگر رای بعض مؤرخین را درینکه زنانیکه در آن عصر روما حکومت می راندند و بدون حیا و شرم مقتضیات آداب میانجی را اخلال مینمودند از زنان بی قیمت و شانق نبودند چنانکه تصویر می کشند مؤرخین کنایس که از آنها جز گند کی فسق وزنا چنین دیگر نمیدهند.

چندان باک ندارد اگر اخیراً قبیه نهائیم برینکه مکتوب تیودورا از روما بیگداد در زمانه فرستاده شد که بیگداد در آن زمانه ظاهوری نداشتند بعد از تکمیل مدینه امالق و عرب هم بدان منته نگشته بود. این زمانه است که یکی از سرصفحات تاریخ علاقه اروپای غربی را با عالم اسلام بدون وساطت دوله بر نظریه بعده میگیرد. این علاقه هاست که اسباب تفوق بلاد غربی اروپا را بر غیر آن در میدان حذاقت و اقتصاد و تمهید میشود. عیناً از روی نقل شد

- پ. ج

پروشکا علمی مطالعات فرنگی

افغانستان و نگاهی تاریخ آن

نگارش آقای م غبار

(۱۲)

افغان در هند و سtan

ململه غاجیه (خاجیه) سلاطین دهلي از سال ۶۸۷ تا ۷۲۱ هجری (پنجاه) :- در آن عهودی که ما ازان سخن میگوئیم رسم بود اشخاص و طوابیف در غالب آسیا بنام موطن و مسکن ایالتی خود شان معروف می شدند از قبیل شیرازی، اصفهانی، قزوینی (در مملکت فارس)